

Krmei se prvog razdjela zovu: Artezjanski, Normanski, Delfinski, Provenzalski, a drugoga: Kitajski, Napolitanski, Englezki krmei itd.

Nije, dakako, svaki i cigli krmak prvoga razreda loš, niti su drugog razreda svi dobri. Nadje ih se u prvom razredu boljih nego u drugomu, al je to posve rietko.

Prva četiri dana što se kozmići okote, valja ih držati odalje od matere, i samo k njoj ih primaknuti ob dan svako dva tri sata, dok se nadoje, a noću svako pet, šest sati. Dok sasnu red je svinjaru ostati kod kozmićah da ih mati nosatare. Nema li svinjar tolikog ustrpljenja, nek onda spored zida zadije mertočić (motku), pedalj nad zemljom, a dva dalje od zida, da im se mati nemogne pristonuti uza zid, kod kog se kozmići mogu oklonuti, iza pričešnice.

Kad se prasica ukoti, valja ju brižljivo okriepljivati razhladjujućom hranom i držati ju u toplu mjestu. Ako joj je hrana prevoc priporita i uspaljiva, može nahuditi kozmićem dok se ciglo mliekom pitaju.

Prasici otokuu sise, kad ju kermići odvoe često sasnu. To se noće dogoditi, gdje je zadivena motka, o kojoj smo već govorili, pak po viš te motke ako stavimo dasku. Kad kozmići dostim sisanjem dodiju materi, ona se popne na dasku, tu se pruži, a nije se hojati da će pristati kermići za njom, jer na uzkoj daski, nemaju zgrade da se dobave sise.

Kroz prvih pet danah, kozmići se hrane samim materinom mliekom; nakon toga podaj im ječmena brašna, varenih krumpirah, odskorupljene varenike; a tu im hranu valja namjestiti tako, da im je mati neograbi.

Takovu im hranu postupno pomnoži za šest nedjelja danah, pak ih onda odbij od mlieka, nepuštajući ih k materi nego u opredieljeno sate, koje valja malo po malo odgadjeti, to jest obroko razumicati. U obće dosta je osam danah, da ih posve odbijesh od sise.

Zatim ih još hrani mliekom bez skorupa, masnim spirinami, svakovrsnim brašnom i mekinjama, razmućenima u mlakoj vodi, i ovarenimi krumpiri. Neki običaju u toj dobi sipati predanje tvrda žitna zrnja, da im popadaju mliečni zubi, i što prije novi narastu.

Uskopi krmke, što gojiš za mesarnicu, muške nakon mjesec danah, ženske nakon dva.

Skopljenje nije pogibeljno kad ga obavlja vješto čeljade. Samo valja skopiti blaginu vremenom, škito braniti za 24 sata prije skopljenja, i da netrpe leda dva tri dni kašnje.

Odojke hrani su malo troška; nek pasu, nek zoblju žirah ili što slična. Ipak treba da im hrane bude izobilja, jer što je neki govorio: Hrani ti dobro prasca, puno staje; brani ga slabo i još više — pravo je rekao.

Odojčad valja da budu uvijek debeļuškata, inače nemaju uzrasta.

Počini englezku pasminu toвити nakon osam ili devet mjeseci, a talijansku nakon petnaest ili osamnaest mjeseci.

U tom slučaju nevalja da odmjerenom jedu. Podaj ti njim da židern dok mogu, samo da im hrane nepriteče u koritu, jer se ukiseli pak postanu šmedljivi.

Ako ćeš krmka utoviti kako valja, gledaj da netrpi ni velike vrućine ni velika leda, i da stoji u sumraku. Pošitak mu je jako koristan; dok spava nemiri se i manje hrane troši.

Dosta je toвити prasca dva, tri mjeseca; odgojene kozmiše treba kadkada krmiti tri i četiri mjeseca, nego zapano manje sporo tovljenje nego li naglo.

Krmak hlapa slatko sve što predaj baciš, nego mu ne-daj uvijek istu hranu, pače valja mu je izmjenjivati, što je moguće više.

(Gosp. List Dalu.)

D o p i s i.

U Pazinu 10. listopada.

Javljam vam u kratko, da sino jučer u Pazinu, prigodom biranja izbornikah, za dva glasa propali. Ali sramota nam nije nikakva, jer narod nije kriv, već nekoje osobite okolnosti. Narod je dapače pokazao, da već dobro za se zna; pa

ako je i propao na birališću, uzdigao se je i okrepio u svojoj narodnoj samoviesti. Ja se vadjam, kad bi se sutra izbori ponovili, da bi se naši protivnici gorko kajali svoje jučeranje pobjede. Ako pobjeda đovjeka uzvisuje, a ono ga bieda uči. I mi smo se jučer koješta naučili, čega nećemo već nikada pozabiti. Naučili smo se naime poznavati zakon i njegovu važnost, naučili smo se poznavati ljude u odlučnih okolnostih; pa prezirati hulje i izdajice, a slaviti i štovati poštenjake i odvažnike.

Akoprem je bilo na birališću dosta naroda, ipak su se nekoji tužili, da nisu imali nikakva poziva; drugi su veloli, da im se na opetovano zahtjevanje nije dalo pogledati u imenik upisanih biračah, premda to zakon očito naredjuje. Medju timi je i neki svećenik, kojemu da se je po dva puta odbilo to zahtjevanje, a u dan izbora nije mogao stupiti ni na birališće, jer da tobože nije izbornik, a on i danas tvrdi, da mu to pravo po zakonu pripada. Drugo, što nas je pobilo, jest, što stanovnici pazinskoga polja nisu znali do zadnjega časa, da oni nesmiju glasovati s kmeti, nego da će morati glasovati dne 18. s gradovi. Medju njimi da su nekoji bili određeni i za fiduciarie, dakle mislite si, kolika nije morala tu nastati pomutaja. Nekoji su se nadalje tužili, da nisu bili uvršćeni u birače, akoprem plaćaju toliko i toliko poreza (štitro), a drugi da jesu, premda ga plaćaju mnogo manje. Istina, ta se pogroška može lahko svakomu podkrasti; ali zakon je zakon, a mi smo propali. S druge strane bilo je tu i psovanja i špotanja od nekajih pazinskih građanah, koji još najbrže noznaju, da živimo u Austriji i pod zakonom, pak da je svakomu prosto i slobodno glasovati za Petra il Pavla. Čulo se je tu i kojekakvih riečih, koje su protivne jednakopravnosti austrijskih državljanah, kakono: *Mostri de Oransi! Cosa völd què? Andè in Oragno a comandar!* Kako vidite, ljudi, koji na taj način nastoje prodobiti na birališćih, neimaju pravoga uzgoja, niti poznaju Austrije ni njezinih zakonah. Izviše, ako su prodobili naši protivnici, nisu se ni derali njihovi lističi, a naši jesu. Neki S. K. se je hvallo, da je on sam 5 ili 6 naših buletini *ea spravil*. Uzмите i to u račun, da je protivna stranka bila kao domu, a mnogim našim kmetom se je stežilo čekati, pak su odlazili, a da nisu ni glasovali. I još bi bili prodobili, da nam se nisu iznevjerili jedan svećenik i jedan kmet, a jedan treći, da nije glasovao bez glavě. A što bi stopram bilo, da su došli mnogi svećenici, kojih on dan nije bilo u Pazinu nigdje ni čuti, ni viditi? Već da se je i negdje u sali čulo govoriti: *Sie haben gesiegt! Prodobili su!* Al da su se odnekud dovukla opet četiri glasovatelja, i tako smo do druge zgrade pali i propali!

To vam je eto opis jučeranjega dana na pazinskom birališću, akoprem nisam spomenuo ni Žandarah, koji su tu bili; ni kojekakva smrada, što se je tu i tamo hitao sa oknah na našo birače; ni na posljedku, kako je bilo rečono nekome našem svećeniku, ako se neodaleči sa birališća, da mu se nejamči iliti garantuje za život. Što bi se sve bilo moglo dogoditi tom prigodom, da nisu naši ljudi ovako krotki i mirni, vidilo se je već u dan snajma. Pripoviedaju mi naime, da je taj dan neki pazinac zamahnuo svojom palicom, da će nekoga kmeta po glavi, a moj kmet, da sgrabi Krnjela za gut i za bradu i da Bog sam zna, što bi se bilo dogodilo, da ga nisu drugi kmeti umirili. Na koncu, ako sam mučke imenovao nerednjake, hulje i izdajice, treba da očito spomenem junake i čestite rodoljube, koji su si taj dan lice osvjetalili, a ti medju mnogimi ostalimi jesu: gg. Bukovac iz Lindara, Matejčić iz Krbunah, Miličić iz Lindara i Ivić iz Gologorice. Živili i da Bog da u drugoj se prigodi umnožili i sa sriećnim se uspjehom borili!

U Lindaru 10. listopada.

Sinoć je naše malo mjestance na svoje oči vidilo i na svoje uši čulo, što je i kakva je talijanska tobože izobraženost iliti civilizacija u Istri. Sinoć su kolovodje ovdajšnje šarunjačke stranke svetkovali svoj šarenjački Mesopust, jer najbrže već i sami vide, da im je blizu Korizma sa svojim postom i pokorom. Jučer je naime na birališću u Pazinu prodobila, nezna se baš kako, njihova stranka, pak je trebalo i ovdje

proslaviti kako valja taj nenadani događaj. Evo vam u kratko te liepe svetkovine.

Sinoć već poslje osme ure izide iz jedne poznate kuće čopor razdrpane dječurlije i nekoliko radnikah i nečijih zidarah. Da li su ti noćni junaci bili gladni, to neznam, ali žedni nisu sigurno, jer su nosili sobom kabal vina, kao da mu je bila najbolja ljetina. A vino i hulju ohrabri, pak se počnu motati po mjestu, pucajući iz pištole, deruč se i vičuć kao biesni: *Evviva l' Istria! Crepa la Sloga! Crepa i Cranzi!*

Mirni lindarski stanovnici, čujuć tu neobičnu viku i buku već u ono doba noći, otvore gdje koji svoja okna najbrže u namjeri, da viknu komu, da ide na poglavarstvo, neka raztjera te noćne smutljivce. Ali kako se nisu začudili, kad su opazili, da tu izabranu četu vodi svjetikom u ruci neki R. B., lindarski učitelj i dva siedo starca! Nije im bilo dakte druge, nego zatvoriti okna i promišljati, koliko već nije Istra napredovala u civilizaciji, kad već takovi ljudi i sami učitelji uče pijanu djecu na taj način mira, pokoju i štovanju političnoga mišljenja svojih susjedah!

A što se je moglo drugo ni čekati od ljudih, koji iduć jučer na birališće u Pazin govorahu: *Oji faremo guera!* U drugih izobrazenih zemljah se sviot nagovara na mir i na slohodno obavljenje izbora, a u Istri kao da se učka na nemir, špotajne i psujuć biraće, koji hoće da mislo i rade svojom, a ne tudjom glavom. Ali, ako smo mi jučer u Pazinu i propali, propali smo slavno, boreć se kao ljudi, počteno i savjestno. Zato moralna pobjeda je na narodnoj strani, buduće smo izgubili za sama dva listića. A s druge strane prigodom jučeranjih izborah naš je narod naučio više, nego da ga je tko Bog zna koliko vremena učio i poučavao besjeđom i novinami. Jučer je naš narod naučio poznavati, gdje je vjera i gdje novjera, gdje ljudi i gdje izdajice, gdje obraz i gdje bezobraznost. Zato živio naš hrvatski narod u Istri! Živili svi naši vrli biraći na jučeranjom pazijskom birališću! Živili naši neustrasivi vodje, Jedrejčić i Miličić, koji su pokazali, da nepoznanju drugoga straha ni drugoga poštenja, nego zakon i zakonitost! Još jedna takva bitka, pak smo na konju, biesnili šarenjaci i smučivali nas u noćno doba, koliko im drago!

Jedan u ime više drugih.

Iz Kanfanara u rujnu.

Već je pisala „Naša Sloga“ o novomu zastupstvu kanfanarskom, izbrojila je redom zastupnike i dala jim dobar napatak, kako da dignu materijalno i moralno propalu občinu. Svo ukañje stavljalo se u novoga glavaru, Petra Basiliska, jer je on bio muž, koji je na tauko poznavao mnogovrstne potrebe naše občine. On je imao i volju i jakost stupiti u susret svim suprotivštinam i neutrudno raditi na korist občine. Nu čovjek obraća a Bog obrne! Jedva je bio počeo i već nam ga nemila smrt ugrabi. Dne 11. rujna odjeknu žalostan glas, da se Petar Basilisko preselio u vječnost. Da pako znadu biraći, da se nisu varali, kad su njega izabrali za glavaru, a da mu nasliednik stupi u iste stope, te srčano i krepko napriedi, što je njemu nemila smrt zabravila, navesti ću u malo riećih plod njegovoga kratkoga glavarstva.

Znamo, da u sadašnjemu vjeku svi narodi hrle k napredku duševnomu i materijalnomu, jer je to jedini put, kojim se može blagostanje jednoga naroda uzvisiti i utvrditi, te neprijateljem i tudjincem zabraniti oholo se širiti u tudjoj kući. Da pako narod dodje do željenoga cilja, valja da se svi pojedinci poslužuju pomoćnimi sredstvi, a ta sredstva su škole. Sveta je dužnost roditeljah čim holje odgojiti svoju djecu, a gdje će ju holje odgojiti, nego li u školi? Ili zar ćemo uvijek ruke u križ držati i gledati, kako svaki kus biecloga kruba tudjinac reže, mi pako ni ernoga neimamo? Kako ćemo toj nevolji doskočiti, ako ne školom?

Naš kmet još slabo pojmi, što je škola, jer on vidi veću korist od djeteta si, ako mu za blagom ide, nego li da polazi školu. Takove valja da izlieči zakon, koji sili na polazak škole. S druge strane bilo je i takovih glavarah, koji su za malec darak oslobadjali djecu od polazka, a i takovih, koji s neznanja zapustiše i zanemariše školu. — Nu naš pok. glavar bio je sasvim drugi. Pod kazan globe svi bez razlike

moradoše slati djecu u školu. Koliko se je za školu brinuo, neka bude svjedokom i to, da je na dan javnoga izpita darovao dva najbolja učenika u Kanfanaru u jednoga u Selu, obukav jih od pete do glave u novo odjelo. Veselje je bilo gledati mladež, kako se veselila velikomu daru, odlučujuć u sebi i k ljetu biti vriednom takova dara, dobrim ponašanjem i neumornom marljivošću. Osvjedočen sam, da je mnogi od okolo stojećih odlučivao k ljetu biti dionikom toga veselja. Vječna uspomena dakle dobrođinitelju!

Kako za školu, na isti način skrbio je i za snagu, koja je ljudem neobhodno potrebita radi upliva, što ga ima na ljudsko zdravlje.

Tko je skrbio, da popravi razrovane pute, ako ne Basilisko! Sve pritužbe bile su do njegovoga glavarstva glas vapijućega u pustinji. — Još mi je spomenuti, da je naš glavar bio strah i šiba božja svim zločincem, poštenim pako podpora i jaki stožer. Mogao bi još koješta dobra od njegovoga glavarstva pripovjediti, nu neka to malo bude dosta, da pokaže put po komu bude hoditi njegovomu nasliedniku. — Vječna uspomena pokojniku i vječni pokoj duši njegovoj!

Franina i Jurina.

Ju. Ča je novoga, Franino?

Fr. Da nismo kozli nego jedan rog odbili!

Ju. Dosta smo ju naružili. Do druge prigode, pak ako Bog da, hoćemo joj i bradu oguliti.

Fr. A ma da znaš, kako su ju branili.

Ju. Ki?

Fr. Poznati kozari i nekoji naši ljudi

Ju. Tako to će ti rabit i crna knjiga?

Fr. Oće oće dostahno, al se sad viih izvećunjom!

Javna zahvala.

Noćju od 6 do 7 p. m. Rujna nepoznati svetogrđni lupeži prodrieše u hodočastnu crkvu B. D. M. od Gorice u Baški, te ju opleniše. Uvjeriv se osobno o svetogrđnom činu, pomislili odmah na načine za pronaci zločince. Na tu svrhu medju ostalimi poslah čovjeka u Vrbnik s preporukom na tamošnjega Prečastnoga plovana, g. Mateja Zahiju i vriednoga župana, Petra Ostrogovića, koji se doista dosjetiše na dva mostranca, koji onud prošli bijahu, te brže bolje odpraviše za njima u potjeru ladju. Momćad pako ove ladje zaisto stigne i obustavi rečene zlikovce u Tilhoj, kraj Kraljevice, te ih već sliedeći dan i Sudu u ruke predado i tako odvratu sramotu, koja bi drugičije bila pala na stanovnike ovoga Otoka. — Hvala zato budi najprvo od strane upraviteljstva rečene crkve gori navedenoj gg. kao i svim onim mornarom, koji velikim trudom i požrtvovanjem pošli bijahu u potjeru za zlikovec, a isto tako i vriednim Vrbničanom, koji odsudjujuć i odurjavajuć tu svetogrđnu lupeščinu, dragovoljno bez ikakova nagovaranja i obećanja izkazali su se pripravni za pronaci lupeže i tiom proslaviti B. D. M. od Gorice. Neka im zato moguća Kraljica nebeska sav trud naplati, nebuduć u stanju to učiniti upraviteljstvo ove crkve, pa zato im se evo i čini ova javna zahvala.

PETAR ĐORČIĆ

Plovan.

Baška 14. Rujna 1873.

Pučke predujmione

zovu se novčani zavodi, koji po Českoj i Njemačkoj materijalnu dobrot osobito ratarstvom živućega pučanstva s velikim uspjehom digoše i svendilj dižu te o kojih i mi onomadne u našem listu obširnije progovorismo. S veseljem možemo javiti

da se već na mnogo stranah naše domovine počelo ozbiljno misliti, a već i raditi o sastavljenju ovakovih pučkih predujmionah. Pišući nam za ustanove takova zavoda jedan prijatelj veli medju ostalim: „Uvadajući takovo društvo dvovrstna nam je namjera, prva da našim omanjim posjednikom, ratarom i obrtnikom u pomoć priskočimo, naš narod samostalnijim i neodvisnijim od kojekakvih na njegovu materijalnu štetu smjerajućih kombinacijah učinimo, te si kako i česki, sam svojimi željevi pomaže svojoj boljoj budućnosti. Ako si sami nepomognemo, od tudjinca ćemo u zalud pomoći očekivati.“
— Kad ovakovo ošvjedočenje obćenito u našem narodu zavlađa, onda niti nedvojimo, da ćemo s napomenutimi zavodi uspjeti.
(G. L.)

Neukú Nauka.

Krumpirova cima (nat) kao gnoj.

Iztražujući pepeo od sažgane krumpirove cime, najdoše u njem kalija 45%, a fosforne kiseline 15%. S toga se vidi koliko vrijednosti je krumpirova cima osobito u naše doba, gdje različite vrsti kalijevih soli i fosfora za umjotni gnoj traže. Gdje se dakle krumpir u veliko sadi, nemože se cima bolje upotrebiti, nego ako se s ruševinom, sa zemljom i različitim otpadci na knp sbaca i od vremena do vremena dobro promieša. Takovim načinom priredit će se mješanao gnoj, kakova za sjenokoše i vinograde netrebaš holjega.

Pljesniv hljeb otrov.

Nedavna najedoše se otac, mati i petgodišnje djece pljesniva hljeba, to prem da je kruh koliko moguće pljesni očišćen bio, to su ipak sva trojica osjetila griz i grčeve, a napokon i problijuvanje. Brza ljednička pomoć spasi oca i mater, nu djevojčici ne bje lieka. Kao što je poznato, nije pljesan drugo, no samo sitne otrovno gljivice.

Rotkva se preporuča

kao osobito zdravo, pače ljekovito jelo. Prije objeda bndi ti tók, a poslje ti pospješuje probavu. Oluđuje i tjera iz tiela suvišan sluz, čisti prsa i oblazuje zastarjelo kašlje. Razrezana na tanke ploče i osoljena, pa na tabane priložena, izvlači vrućinu bolestnikom.

Upliv šuma na vlagu zemlje.

U gornjem Egiptu je od pamtievieka velika suša, jer ondje u tako zvanj Delti ne ima nikad više od pet do šest daždskih danah na godinu. Podkralj Mehmet-Ali dao je na Delti 20 milionah drveća posaditi. Od nekolicke godinah ponarastlo je to drveće to je sad broj daždovitih danah od pet do šest skočio na 40. Ob ovoj za vegetaciju povoljnjoj promjeni javlja pouzdani svjedok, glasoviti putnik i motrilac Pouchet.

Melta za vlažne zidove.

Nedavna je u sjednici politehnčkoga društva u Berlinu preporučena osobito valjana melta, koja se već odavna na Šumavi s najboljim uspjehom rabi za vlažne zidove. Uzme se naime dobro masna vapna te se pomieša s piljevinom od mekana drva (jelovine omorikovine itd.) i melta je gotova.

Remenje u stajah,

ma ga ti i mazao, postane tvrdo i spuca od amonijaka, koji u stajah postaje. Ako pako mazilu primetneš nešto glicerina, ostat će ti uvijek meko i neće se lomiti. (G. L. Dalm.)

Različite viesti.

* Kolera u Trstu može se reći, da je prestala. Samo što se prošloga tjedna bila pojavila u Skednju (Servola), gdje je nekoliko djece i odraslih ljudih od nje umrlo.

* Izbori u Trstu i okolici. Dne 13. od I. razreda bio je izabran g. Anton Porenta, savjetnik prizivnoga suda; dne 15. od II i III. razreda g. Josip Sandrinelli, predsjednik trgovačkoga suda; a dne 16. od IV. razreda g. Ivan Nabergoj, posjednik, gradski zastupnik i poznati slovenski rodoljub. Kažu nam, da su došli iz okolice u grad, da za njega glasuju, i stari, koji nisu već 10—15 godinah u gradu bili, samo da jih nenadvlada protivna stranka. Pa zato i bi izabran sa 1103 glasovah, došim jih njegov protakandidat, velik bogataš, Josip Morpurgo, nije odnio nego 357.

* Izbori u Istri. U Volosko-novogradskom okružju izpao je izbor g. Vitezića veoma sjajno. Od 70 glasovah izgubilo se jih samih pet. Isto tako je isto liepo na Krškome (Velja) i Lošinjskom birališću. U zapadnoj Istri na Koparskom birališću dobio je naš kandidat samo pet glasovah manje, a na Vodnjanskom 18 više, gdje su se svi biraci izvan vodjanskih veoma liepo ponjeli.

* Iz otoka Krka nam pišu, da je vas kolik naš tamošnji puk i ovaj put dokazao, da još uvijek čvrsto u njemu bje čustvo domorodne ljubavi, pa da ga nisu kadra s pravoga puta zavesti ni obećivanja ni zastrašivanja. Svikolici izbornici illi fiduciariji, koji bijahu na otoku izabrani u Omišlju, Dubašnici, Sv. Fuskij, Poljicah, Dobrinju, Korniću, Puntu, Vrbniku, Dragi i Baški; — svi izuzamši jednoga primorca, svi listom dadšo radostno svoj glas za vjernoga nam domorodca i prijatelja g. Dinka Vitezića. Slava dakle budi vječna svim kolikim vrlim Otočanom, spominjao se i nasljedovno ovaj njihov liepi primjer i od sinovah njihovih sinovah! Živili!

* U Omišlja pripravljala se je s početka na izborni boj mala peščica Šarenjakah i nekotjih tudjinacah, nu kad vidi, da se naši ljudi kao jato stleaju pod krila našega domorodnoga odbora, i da se g. Elusehég odreće kandidature radi uzrokah najbolje njemu poznatih, odmah položi oružje i mrtvim mukom zamukne. Ni jedan jedini od njih nepristupi k izboru da glasuje; a velik broj naših Omišljanah, pustivši u taj dan poslove kućne i točačke, koji uprav tada bijahu silni, dragovoljno stojaše pripravan, da pobije ako bi bilo trebalo još i većom silom svoje protivnike. Omišljanski g. Podestad, koji je prisustvovao izboru, da nije htio dati svoj glas ni za naše, jednoglasno izabrane izbornike, niti za koje druge, to je tim dokazao, da mu nije mar za svoga domaćinu. Čast dičnim Omišljanom!

* Izbori u Gradiški i Gorici. U Gradiški su dne 15. kmetske občine izabrale svećenika, g. Eugenija Dra. Valussi-a. U okružjih pako, Gorlškom, Tminskom i Sezanskom dobio je g. Tonkli 94, g. Winkler 79, a g. Dr. Lavrić 75 glasovah, i jer nijedan od njih nedobi nadpolovične većine, hoće se dne 20. t. m. ponoviti glasovanje med dvima prvima.

Ték Novacah

polag Borse u Trstu od 1 — 16 Oktobra 1873.

NOVCI	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
Čaraki dukati (cekiní)	5.49	5.48	5.45	5.46	—	5.47	5.47	5.45	5.45	5.44 1/2	5.44 1/2	—	5.43	5.43	5.47	5.48
Napoleoni	9.08	9.09	9.10	9.09	—	9.09	9.11	9.08	9.09	9.08 1/2	9.07	—	9.07	9.08 1/2	9.07 1/2	9.09
Lira Inglesko	—	11.45	11.47	—	—	11.43	11.46	11.43	11.45	11.46	—	—	11.46	11.49	11.48	11.50
Srebro príd (aggio)	108.15	108.16	108.75	108.65	—	108.25	108.65	109.—	109.—	108.35	108.65	—	108.35	106.65	108.25	108.60